

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Jessica Porras Guisado

Sagsøgte: Bankia SA, Sección Sindical de Bankia de CCOO, Sección Sindical de Bankia de UGT, Sección Sindical de Bankia de ACCAM, Sección Sindical de Bankia de SATE, Sección Sindical de Bankia de CSICA og Fondo de Garantía Salarial (Fogasa)

procesdeltager: Ministerio Fiscal

Konklusion

- 1) Artikel 10, nr. 1), i Rådets direktiv 92/85/EØF af 19. oktober 1992 om iværksættelse af foranstaltninger til forbedring af sikkerheden og sundheden under arbejdet for arbejdstagere, som er gravide, som lige har født, eller som ammer (tiende særdirektiv i henhold til artikel 16, stk. 1, i direktiv 89/391/EØF), skal fortolkes således, at bestemmelsen ikke er til hinder for en national lovgivning, hvorefter en arbejdstager, som er gravid, kan afskediges i forbindelse med en kollektiv afskedigelse som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra a), i Rådets direktiv 98/59/EF af 20. juli 1998 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger vedrørende kollektive afskedigelser.
- 2) Artikel 10, nr. 2), i direktiv 92/85 skal fortolkes således, at bestemmelsen ikke er til hinder for en national lovgivning, hvorefter arbejdsgiveren kan afskedige en arbejdstager, som er gravid, i forbindelse med en kollektiv afskedigelse, uden at anføre andre grunde end dem, som berettiger den kollektive afskedigelse, forudsat at de objektive kriterier, som er blevet lagt til grund for udvælgelsen af de arbejdstagere, er anført.
- 3) Artikel 10, nr. 1), i direktiv 92/85 skal fortolkes således, at bestemmelsen er til hinder for en national lovgivning, som i princippet ikke præventivt forbyder, at en arbejdstager, som er gravid, som lige har født, eller som ammer, afskediges, og hvorefter kompensationen for en ulovlig afskedigelse alene består i, at afskedigelsen erklæres ugyldig.
- 4) Artikel 10, nr. 1), i direktiv 92/85 skal fortolkes således, at bestemmelsen ikke er til hinder for en national lovgivning, hvorefter arbejdstagere, som er gravide, som lige har født, eller som ammer, i forbindelse med en kollektiv afskedigelse som omhandlet i direktiv 98/59 hverken har en fortrinsret til at forblive i virksomheden eller en fortrinsret til at blive forflyttet, som skal finde anvendelse inden afskedigelsen, uden dog at udelukke, at medlemsstaterne kan yde arbejdstagere, som er gravide, som lige har født, eller som ammer, en højere grad af beskyttelse.

⁽¹⁾ EUT C 165 af 10.5.2016.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 21. februar 2018 — LL mod Europa-Parlamentet

(Sag C-326/16 P) ⁽¹⁾

(Appel — annullationssøgsmål — artikel 263, stk. 6, TEUF — formaliteten — søgsmålsfrist — beregning — tidligere medlem af Europa-Parlamentet — afgørelse om inddrivelse af godtgørelse til parlamentarisk assistance — gennemførelsesbestemmelser til statuten for Europa-Parlamentets medlemmer — artikel 72 — klageproceduren ved Europa-Parlamentet — forkyndelse af afgørelse, der indeholder et klagepunkt — anbefalet postforsendelse, som adressaten ikke har afhentet)

(2018/C 134/05)

Processprog: litauisk

Parter

Appellant: LL (ved advokat J. Petrulionis)

Den anden part i appelsagen: Europa-Parlamentet (ved G. Corstens og S. Toliušis som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Kendelsen afsagt den 19. april 2016 af Den Europæiske Unions Ret, LL mod Parlamentet (T-615/15, ikke trykt i Sml., EU:T:2016:432), ophæves.
- 2) Sagen hjemvises til Den Europæiske Unions Ret med henblik på, at denne træffer afgørelse vedrørende realiteten.
- 3) Afgørelsen om sagsomkostningerne udsættes.

⁽¹⁾ EUT C 343 af 19.9.2016.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 22. februar 2018 — Europa-Kommissionen mod Den Hellenke Republik

(Sag C-328/16) ⁽¹⁾

(Traktatbrud — direktiv 91/271/EØF — rensning af byspildevand — Domstolens dom, der fastslår et traktatbrud — undladelse af gennemførelse — artikel 260, stk. 2, TEUF — økonomiske sanktioner — fast beløb — tvangsbøder)

(2018/C 134/06)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (G. Zavvos, E. Manhaeve og D. Triantafyllou, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Hellenke Republik (ved E. Skandalou, som befuldmægtiget)

Konklusion

- 1) Den Hellenke Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 260, stk. 1, TEUF, idet den ikke har truffet alle nødvendige foranstaltninger for at opfylde dom af 24. juni 2004, Kommissionen mod Grækenland (C-119/02, ikke trykt i Sml., EU:C:2004:385).
- 2) I tilfælde af, at det i punkt 1 fastslåede traktatbrud fortsat består på datoen for afsigelsen af denne dom, pålægges det Den Hellenke Republik at betale Europa-Kommissionen en tvangsbøde på 3 276 000 EUR pr. halvårs forsinkelse med gennemførelsen af de foranstaltninger, der er nødvendige for at efterkomme dom af 24. juni 2004, Kommissionen mod Grækenland (C-119/02, ikke trykt i Sml., EU:C:2004:385), regnet fra afsigelsen af denne dom og indtil den fuldstændige opfyldelse af dom af 24. juni 2004, Kommissionen mod Grækenland (C-119/02, ikke trykt i Sml., EU:C:2004:385), idet bødens faktiske beløb skal beregnes ved udløbet af hver halvårsperiode ved nedsættelse af det samlede beløb vedrørende hver af disse perioder med en procentdel svarende til den andel, som udgør det antal personækvivalenter, der rent faktisk efterkommer dom af 24. juni 2004, Kommissionen mod Grækenland (C-119/02, ikke trykt i Sml., EU:C:2004:385), i Thrasio Pedio-regionen ved slutningen af den omhandlede periode i forhold til det antal personækvivalenter, der endnu ikke efterkommer dom af 24. juni 2004, Kommissionen mod Grækenland (C-119/02, ikke trykt i Sml., EU:C:2004:385), i denne region på tidspunktet for afsigelsen af denne dom.
- 3) Den Hellenke Republik tilpligtes at betale Kommissionen et fast beløb på 5 mio. EUR.
- 4) Den Hellenke Republik betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 402 af 31.10.2016.